

MERTENS, Herman-Emiel (Tisselt 9 januari 1928).

Volgde van 1940 tot 1946 humaniora, eerst aan het college van Boom, dan aan het **Klein Seminarie van Hoogstraten**, waar Ast Fonteyne zijn dictieleeraar was. Aansluitend studeerde Mertens filosofie aan het Sint-Jozef-seminarie te Mechelen en van 1948 tot 1953 theologie aan de Gregoriaanse Universiteit te Rome; in 1952 werd hij door kardinaal **Ernest-Joseph van Roey** priester gewijd. Na zijn studies was hij tot 1957 legeraalmoezenier, eerst in de BSD te Aken, dan in het opleidingscentrum voor miliciens-geestelijken te Aalst. In 1957 promoveerde hij in de theologie aan de Gregoriana; hij was van dat jaar tot 1970 theologieprofessor aan de Mechelse seminaries. Van 1969 tot zijn emeritaat in 1993 doceerde hij theologie aan de Katholieke Universiteit Leuven.

Vanuit zijn ethisch-theologische, Vlaams-politieke en Vlaams-culturele inzet is er in zijn persoon, geschriften en activiteiten een opmerkelijke relatie met de V.B. merkbaar. Onder invloed van J. Moltmann, J.-B. Metz en E. Schillebeeckx wijdde Mertens sedert 1970 bijzondere aandacht aan de zogenaamde politieke theologie, die hij toepaste op de Vlaamse, politieke en maatschappelijke toestand in België. Hij schreef hierover *Geloof en politiek* (1972), hield in verschillende Vlaamse centra 11 juli-toespraken, gaf voordrachten en leidde studiedagen over geloof en politiek. Naar aanleiding van het Heilig Jaar (van de verzoening) 1975 startte hij in Vlaanderen een actie voor **amnestie** als geïnstitutionaliseerde verzoening, met toespraken en artikels, onder meer *Christenen eisen amnestie* in "Mensen onderweg" (1975), waaruit in 1976 de actiegroep rond **Raymond Derine** ontstond, met onder meer **Carlo Heyman**, **Anton van Wilderode** en **Maurits Coppieters**. Een belangrijke bijdrage van Mertens' hand was toen "De kerk tegenover repressie en amnestie", in het speciaal nummer van *Kultuurleven* (1976) dat hij mocht samenstellen.

Mertens' Vlaams engagement vertoont een duidelijk ethisch-politiek karakter, dat gedragen wordt door zijn visie op het christelijk geloof als waarde-

beleving. Deze visie vindt men het best terug in zijn bekende en veel verspreide boek *Waaraan je hart zich hecht...* (1982, 1992⁸). Steeds heeft Mertens ervoor geijverd om het christelijk geloof ethisch te vertalen en maatschappelijk relevant te maken.

Mertens schreef ook over het Nederlands als theologie-medium in *Ons Erfdeel* (1978) en in *Kultuurleven* (1993). Hij was in de jaren 1980 voorzitter van het *Davidsfonds*, afdeling Merksem, en is sinds 1978 bestuurslid van het *Felix Timmermansgenootschap* in Lier.

LITERATUUR: G. de Schrijver, R. Michiels en L. Boeve (red.), *Hoop en opstanding. Feestbundel bij het emeritaat van Herman-Emiel Mertens*, 1993.

ROBRECHT MICHIELS